

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

XV. De Suspensione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

posita, Christia die cena Domini posse confici dubium esse non debet. Vnctio autem extrema, & Ecclesiastica sepulta, & divinorum officiorum celebratio tempore generali interdicti omnibus denegatur, nisi quibusdam, quibus id ex gratia certa servata forma conceditur: extenu autem five clerici, five laici, qui interdictum violando nervum Ecclesiastica discipline conantur infringere, qui burlunque privilegiis non obstantibus, sententia excommunicationis subjecuntur: à qua per fidem duntaxat Apostolicam absolvit poterunt.

Appellationis praeextensa violatoribus interdicti minime suffragata, b.d.

Nec aliquid violatoribus proderit, quod appellasse, si que ideo se interdicti sententia minimè teneri contendunt, sicut enim post appellationem excommunicari non possunt, sic interdictum, cui ante appellationem eos constitutum esse suppositos, declinare nequeunt.

DE SUSPENSIONE. TITVLVS XV.

Suspensio est duplex: ut excommunicatione, & interdictum.

Suspensio quoque alia est Canonis, alia judicis, sicuti cum quis ob Simoniam, vel ob notoriam fornicationem, vel aliud crimen ipso jure à sui executione ordinis, vel officii accerit.

Ob mortale peccatum non notorium est quia suspensa, quoad se ipsum non quod alios. b.d.

A Thī & cūmen per sententiam, vel per confessionem factam in jure, aut per rei ipsius evidentiā notoriū non sit: & si quilibet pro mortali peccato, quoad seipsum, sit suspensus, quod alios tamen pro suspensiō non habetur: ideoque in officiis Ecclesiasticis vitandus non erit.

Quia sit suspensio iudicis. b.d.

Iudicis suspensio est, ut cū sententia quis ab eadem executione ex causa removetur.

Suspensio solum ordinem & statum Ecclesiasticum respicit: & privato presupponit habeatur. b.d.

Est autem suspensio (velut Ecclesiastica censura considerata) respectu quodam aliquantò quam excom-

municatio, vel interdictum, strictrior: quippe quod & excommunicatio, & interdictum non solum clericos, verum etiam laicos innescere possunt: at suspensio cū nihil aliud sit, quam inhabilitas quadam ad exeundos ordines, & officia Ecclesiastica, nullos praterquam ipsos clericos attingere potest. Nec enim ulli ejus ordinis, vel officii, cuius est penitus expers, administratio veteri & interdicti potest.

Ingerenti se divinis, incurrit irregularitatem. Et quid sit irregularitas. b.d.

Cavebunt & igitur Clerici, Iudices, & Ecclesiarum Praelati, ne pœnam hanc suspensionis incurvant, scituri, quod si ea durante se divinis ingesserint (secundum Canonicarum fundionum tenorem & distinctionem) irregularitatis laqueo se involvent, a quo interdum non, nisi per summum Pontificem, liberari poterunt. Est autem irregularitas, nota quadam, seu Canonicum impedimentum, ex facto seu defectu proveniens, quo quis tam ad Ecclesiasticos ordines promoveri, quam promotus in iisdem ministriate prohibetur, quod qualiter accidat, tam supra ex primo libro, quam etiam ex variis Decretalium locis facile est legentibus cognoscere.

Episcopi & superiores nunquam incurunt sententiam interdicti, vel suspensionis, ipso jure, nisi de ipsis expressa mentio habetur. b. d.

Ea propter optimam ratione Innocentiana & constitutione cautum est, ne Episcopi eorumque superiores ullius constitutioni, sententiae, sive mandati occasione, interdicti, vel suspensionis sententiam (nisi in ipsis de Episcopis expressa mentio habeatur) ipso jure incurvant: effet enim hoc nimis periculorum, ob Pontificalis officii, quod frequenter exercere compelluntur, executio-

Explicit liber quarum & ultima Institutionum Iuris Canonici: in quibus, si quid diversum Lector invenerit ab his, quia in Commentario sapienter edito delineata inveniuntur, sicut ea Authorum, cum ultimam Operi limam adiubere, meliora secentum immutasse.

a C. i. in fin. & c. ii. cui. de sent. excom. in 6. b C. quia per istum de sent. excom. in 6.

F I N I S.

